

פרשת החודש חט"ז

"החודש גו" הוא יסוד התורה שענינה לפעול "חודש של גאולה". וגם כשמתעסק בעניני העולם הוא למעלה מהטבע. וזה מודגש בקביעות זו כששבת החודש חל בכ"ה אדר – יום בריאת העולם לדעת רבי יהושע.

"לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם", והוא מפני ש"החודש גו" הוא יסוד התורה. דהנה העולם מצד עצמו הוא במצב של העלם והסתר וגלות, וכל ענין התורה הוא לפעול "חודש של גאולה". וגם אופן קיום התורה ומצות צריך להיות בהרגש של גאולה, שהאדם צריך להרגיש שאינו תחת שעבוד הטבע. ועד שהוא בגאולה מהגבלת טבעו. והוא על ידי קיום התורה ומצות באופן ד"חדשים" ("החודש"). וקיום המצוות באופן דחדשים אפשרי רק כשהאדם יוצא מטבעו.

והנה כל זה הוא גם בנוגע לעבודה ד"בכל דרכך דעהו", שאף שמתעסק בעניני העולם מכל מקום הוא למעלה מהטבע. וזה מודגש בקביעות זו כששבת החודש חל בכ"ה אדר – יום בריאת העולם לדעת רבי יהושע.

דהנה, בניסן היה בריאת העולם במחשבה, דמחשבה הוא בחינת פנימיות העולמות שמיוחדים עם אלוקות (על דרך מחשבת האדם שמיוחד עימו), ומכיון שישראל עלו במחשבה, לכן אצלם האלוקות בפשיטות ומציאות בהתחדשות, ולכן עניני העולם הם מציאות תורנית, וההתעסקות בהם הוא רק על פי ציווי התורה.

ועוד ענין בהחיבור ד"החודש" וכ"ה אדר. ד"החודש הזה לכם" קאי על ראש חודש ניסן, שהוא יום ו' למעשה בראשית יום בריאת האדם (לדעת ר' יהושע), ועל ידי זה נפעל שעבודת האדם יהיה באופן ד"החודש" כנ"ל. והנה גם התחלת הבריאה, שהיתה מצד בחינת "חפץ חסד", קשורה עם עבודת האדם, דבאור האלוקי שלמעלה מהבריאה – חפץ חסד – הנה חפץ שיהיה תפיסת מקום לעבודת האדם, ולכן "במי נמלך בנשמותיהן של צדיקים" – שעלה לפניו התענוג דעבודת הצדיקים.